ÎNVĂŢĂTURA SCRIPTURII DESPRE ÎNFĂŢIŞAREA FIZICĂ

Duane Eby

Originally published as
Adorning the Temple by Duane Eby
© 2009 by Christian Light Publications, Inc. Harrisonburg, Virginia, U.S.A.
Tradusă în limbă română de Adrian Lala cu permisiunea
© 2011 Christian Light Publications, Inc. Harrisonburg, Virginia, U.S.A.
Toate drepturile rezervate.
Tehnoredactarea computerizată: Dorcas Miller
Tipărită in România sub îndrumarea Christian Aid Ministries Berlin, Ohio 44654 USA Ediţia I-a
Aprilie 2011
Pentru corespondenţă şi alte comenzi adresaţi-vă la: **Asociaţia International Christian Aid Ministries O.P.l, Gh.P.l, C.P.1**
Suceava 720300 România
Tel: 0230/533032 Email: info@icamro.org
ISBN 978-1-936208-30-2

ÎNVĂŢĂTURA SCRIPTURII DESPRE ÎNFĂŢIŞAREA FIZICĂ

Nu ştiţi că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt,
care locuieşte în voi, şi pe care L-aţi primit de la Dumnezeu? Şi că voi nu sunteţi ai voştri?
Căci
aţi fost cumpăraţi cu un preţ. Proslăviţi dar
pe Dumnezeu în trupul şi în duhul vostru, care
sunt ale lui Dumnezeu"
(lCorinteni6:19, 20)

Biblia vorbeşte despre înfăţişarea fizică, iar în anumite cazuri dă porunci specifice cu privire la aspectul fizic. Biblia pune o temelie solidă de principii ale evlaviei cu scopul de a ne călăuzi în privinţa îmbrăcăminţii. Biblia şi experienţa ne învaţă că înfăţişarea noastră proiectează o imagine, oferă o mărturie publică şi îi afectează pe alţii. Felul în care arătăm este o parte esenţială a relaţiei noastre cu Dumnezeu şi cu oamenii. Datorită acestor motive avem nevoie să cunoaştem ce spune Biblia cu privire la acest subiect.

1

1 Petru 3:1-4 arată că îmbrăcămintea cuviincioasă este o parte a unui caracter evlavios care îl slăveşte pe Dumnezeu şi aduce binecuvântare altora: „Tot astfel, nevestelor, fiţi supuse şi voi bărbaţilor voştri; pentru ca, dacă unii nu ascultă Cuvântul, să fie câştigaţi fără cuvânt, prin purtarea nevestelor lor, când vă vor vedea felul vostru de trai: curat şi în temere. Podoaba voastră să nu fie podoaba de afară, care stă în împletitura părului, în purtarea de scule din aur sau în îmbrăcarea hainelor, ci să fie omul ascuns al inimii, în curăţia neperitoare a unui duh blând şi liniştit, care este de mare preţ înaintea lui Dumnezeu."

Să ne uităm la cinci principii de bază:

ÎMBRĂCĂMINTEA ESTE PENTRU ACOPERIREA GOLICIUNII.

Datorită păcatului, goliciunea trupului este ruşinoasă şi trebuie acoperită. înainte ca păcatul să intre în lume, nuditatea nu era ruşinoasă: „Omul şi nevasta lui erau amândoi goi, şi nu le era ruşine"
(Genesa 2:25). însă iată ce diferenţă apare după căderea în păcat! „Atunci li s-au deschis ochii la amândoi; au cunoscut că erau goi, au cusut laolaltă frunze de smochin şi şi-au făcut şorţuri din ele. Atunci au auzit glasul Domnului Dumnezeu, care umbla

prin grădină în răcoarea zilei: şi omul şi nevasta lui s-au ascuns de Faţa Domnului Dumnezeu printre pomii din grădină. Dar Domnul Dumnezeu a chemat pe om şi i-a zis: «Unde eşti?» El a răspuns: «Ţi-am auzit glasul în grădină; şi mi-a fost frică, pentru că eram gol, şi m-am ascuns.»" (Genesa 3:7-10)
Scriptura vorbeşte despre ruşinea goliciunii în public. „Ia pietrele de moară, şi macină făină; scoate-ţi marama, ridică-ţi poala rochiei, descopere-ţi picioarele, treci râurile! Goliciunea ţi se va descoperi, şi ţi se va vedea ruşinea. Mă voi răzbuna, şi nu voi cruţa pe nimeni" (Isaia 47:2, 3). „Te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curăţit prin foc, ca să te îmbogăţeşti; şi haine albe, ca să te îmbraci cu ele, şi să nu ţi se vadă ruşinea goliciunii tale; şi doctorie pentru ochi, ca să-ţi ungi ochii, şi să vezi" (Apocalipsa 3:18).
îmbrăcămintea pe care Adam şi Eva au încercat să şi-o confecţioneze, făcându-şi şorţuri din. frunze, nu le-a acoperit în mod potrivit goliciunea trupului.
3
De aceea Dumnezeu a intervenit în mod direct ca să-i îmbrace corespunzător. Genesa 3:21 spune: „Domnul Dumnezeu a făcut lui Adam şi nevestei lui haine de piele, şi i-a îmbrăcat cu ele." Dumnezeu doreşte ca oamenii să fie îmbrăcaţi în mod potrivit, din respect pentru sfinţenia Lui şi pentru a păstra decenţa şi modestia în rasa umană.

DUMNEZEU DOREŞTE SĂ NE FOLOSIM TRUPURILE PENTRU SLAVA LUI, NU PENTRU SLAVA NOASTRĂ.

Voia lui Dumnezeu se află în conflict cu dorinţele păcătoase ale omului. Omul căzut în păcat vrea să-şi etaleze cu mândrie stilul de viaţă şi poziţia socială, valoarea „portofelului" prin îmbrăcăminte şi bijuterii scumpe şi printr-o tunsoare modernă. Un lucru pe care Dumnezeu îl doreşte de la copiii Lui este ca ei să strălucească de frumuseţe spirituală, care să se reverse din sfinţenia interioară. Aspectul fizic impunător umbreşte frumuseţea interioară şi atrage atenţia oamenilor mai degrabă spre lucrurile fireşti
4
decât spre cele spirituale.
Chiar din vremea Vechiului Testament, când Dumnezeu trecea cu vederea purtarea bijuteriilor şi a altor podoabe care nu sunt necesare, Dumnezeu şi-a arătat aversiunea faţă de astfel de accesorii care generau mândrie. Atunci când Dumnezeu voia ca israeliţii să se smerească în prezenţa Lui, le cerea să-şi scoată podoabele: „«Aruncă-ţi acum podoabele de pe tine, şi voi vedea ce-ţi voi face.» Copiii lui Israel şi-au scos de pe ei podoabele, şi au plecat de la muntele Horeb" (Exod 33:5,6).
Mai târziu, în istoria lui Israel, Dumnezeu i-a acuzat de mândrie şi le-a arătat zădărnicia numeroaselor lor podoabe: „Domnul zice: «Pentru că fiicele Sionului sunt mândre, şi umblă cu gâtul întins şi cu priviri pofticioase, pentru că păşesc mărunţel, şi zornăiesc cu verigile de la picior... legăturile de pe cap, lănţişoarele de la picioare şi brâiele, cutiile cu mirosuri şi băierele descântate; inelele şi verigele de la nas; hainele de sărbătoare şi cămăşile cele largi, mantiile şi pungile; oglinzile şi cămăşile supţiri, turbanele şi măhramele uşoare. Şi atunci în Loc de miros plăcut va fi putoare; în loc de brâu, o funie; în loc de păr încreţit, un cap pleşuv, în loc de mantie largă, un sac strâmt; un semn de înfierare, în loc de frumuseţe.»" (Isaia 3:16-24).
Dumnezeu a făcut o legătură clară între inimile trufaşe şi orgolioase ale femeilor israelite şi stilul lor de îmbrăcăminte.

1 Petru 3:1-4, pe care l-am citat deja, ne arată pe ce doreşte Dumnezeu să punem accentul: „Podoaba voastră să nu fie podoaba de afară... ci să fie omul ascuns al inimii." în 1 Timotei 2:8-10 Dumnezeu spune că teama de El şi o înfăţişare potrivită însoţesc adevărata închinare: „Vreau dar ca bărbaţii să se roage în orice loc, şi să ridice spre cer mâni curate, fără mânie şi fără îndoieli. Vreau, de asemenea, ca femeile să se roage îmbrăcate în chip cuviincios, cu ruşine şi sfială; nu cu împletituri de păr, nici cu aur, nici cu mărgăritare, nici cu haine scumpe, ci cu fapte bune, cum se cuvine femeilor care spun că sunt evlavioase." Bijuteriile şi îmbrăcămintea scumpă sunt în dezacord cu stilul de viaţă creştin. Creştinii doresc să se îmbrace într-un mod cuviincios care să fie o mărturie a caracterului lor - „omul ascuns al inimii."
Acest principiu este întreţesut cu planul lui Dumnezeu referitor la structura de autoritate lăsată pe pământ. Stabilind învăţătura privind raportul de autoritate din familie (capul acoperit al femeii şi capul neacoperit al bărbatului), Dumnezeu spune: „Bărbatul nu este dator să-şi acopere capul, pentru că el este chipul şi slava lui Dumnezeu, pe când femeia este slava bărbatului" (1 Corinteni 11:7). Slava lui Dumnezeu trebuie descoperită în timp ce slava bărbatului trebuie acoperită. Bărbaţii şi femeile creştine se vor îmbrăca pentru a aduce slavă lui Dumnezeu şi nu pentru a atrage atenţia asupra lor.

SUNTEM CHEMAŢI SĂ FIM STRĂINI ŞI CĂLĂTORI PE PĂMÂNT.
în armonie cu o viaţă trăită pentru gloria lui Dumnezeu şi nu pentru gloria noastră, El doreşte ca noi să trăim simplu, să purtăm îmbrăcăminte utilă şi practică - nu îmbrăcăminte scumpă. „Femeile să se roage îmbrăcate în chip cuviincios, cu ruşine şi sfială; nu cu împletituri de păr, nici cu aur, nici cu mărgăritare, nici cu haine scumpe." (1 Timotei 2:9). „Podoaba voastră să nu fie podoaba de afară, care stă în împletitura părului, în purtarea de scule din aur sau în îmbrăcarea hainelor." (1 Petru 3:3)
7
în calitate de creştini, noi trebuie să ne concentrăm asupra lucrurilor cereşti, lucruri care au importanţă pentru veşnicie. „Gândiţi-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ. Căci voi aţi murit, şi viaţa voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu" (Coloseni 3:2, 3). Lumea este ademenită să se preocupe de această viaţă: „Căci tot ce este în lume: pofta firii pământeşti, pofta ochilor şi lăudăroşia vieţii, nu este de la Tatăl, ci clin lume" (1 Ioan 2:16).
Modul de viaţă simplu este cel mai bine ilustrat de viaţa jertfitoare a lui Isus. „Căci cunoaşteţi harul Domnului nostru Isus Hristos. El, măcar că era bogat, s-a făcut sărac pentru voi, pentru ca prin sărăcia Lui, voi să vă îmbogăţiţi" (2 Corinteni 8:9). Acest stil de viaţă a fost atotcuprinzător, a inclus toate domeniile vieţii Lui. îmbrăcămintea simplă şi practică a fost o expresie firească a inimii Lui slujitoare. în mod asemănător, ucenicii Lui vor dori să poarte îmbrăcăminte simplă şi practică la fel cum a purtat şi El.
8

CREŞTINII NU TREBUIE SĂ URMEZE MODA
ŞI CAPRICIILE ACESTEI LUMI ÎN CEEA CE PRIVEŞTE ÎNFĂŢIŞAREA EXTERIOARĂ.
în Vechiul Testament Dumnezeu şi-a îndrumat copiii Lui să poarte o îmbrăcăminte

distinctă pentru a-i ajuta să-şi aducă aminte de faptul că sunt un popor special. „Domnul a zis lui Moise: «Vorbeşte copiilor lui Israel, şi spune-le să-şi facă, din neam în neam, un ciucure la colţurile veşmintelor lor, şi să pună un fir albastru peste ciucurele acesta din colţurile veşmintelor. Când veţi avea ciucurele acesta, să vă uitaţi la el, şi să vă aduceţi aminte de toate poruncile Domnului, ca să le împliniţi şi să nu urmaţi după poftele inimilor voastre şi după poftele ochilor voştri, ca să vă lăsaţi târâţi la curvie. Să vă aduceţi astfel aminte de poruncile Mele, să le împliniţi, şi să fiţi sfinţi pentru Dumnezeul vostru.»" (Numeri 15:37-40).

Dumnezeu nu a dorit ca poporul Lui să urmeze
modelele de îmbrăcăminte păgâne şi idolatre ale neamurilor din jurul lor, deşi mulţi au făcut acest lucru în timpul împăratului Ahab. „Iehu a zis celui ce păzea odaia cu veşmintele: «Scoate veşminte pentru toţi slujitorii lui Baal.» Şi omul acela a scos veşminte pentru ei" (2 împăraţi 10:22). Dumnezeu i-a condamnat şi pe Israeliţii care au urmat moda popoarelor străine. în Ţefania 1:8 El spune: „în **Ziua** jertfei Domnului voi pedepsi pe voievozii şi fiii împăratului, şi pe toţi cei ce poartă haine străine."

In Noul Testament standardele sunt mai înalte, incluzând în întregime viaţa şi trupul nostru. înseşi trupurile noastre sunt locaşuri ale lui Dumnezeu: „Nu ştiţi că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt, care locuieşte în voi, şi pe care L-aţi primit de la Dumnezeu. Şi că voi nu sunteţi ai voştri? Căci aţi fost cumpăraţi cu un preţ. Proslăviţi dar pe Dumnezeu în trupul şi în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu" (1 Corinteni 6:19, 20). Stilul de viaţă creştin, în toate aspectele lui, trebuie să fie mărturie a faptului că Isus trăieşte în creştin.

Dacă dorim să fim ucenici credincioşi ai lui Hristos, nu trebuie să urmăm moda şi capriciile acestei lumi. Atenţia noastră trebuie să fie centrată pe asemănarea cu Isus, nu pe asemănarea cu lumea. Luaţi amimte la aceste versete cheie din Scriptură:

• •»• #

0

„Vă îndemn dar, fraţilor, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceţi trupurile voastre ca o jertfa vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească. Să nu vă potriviţi chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceţi, prin înoirea minţii voastre, ca să puteţi deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută şi desăvârşită" (Romani 12:1, 2). „Ca nişte copii ascultători, nu vă lăsaţi târâţi în poftele pe care le aveaţi altădată, când eraţi în neştiinţă. Ci, după cum Cel ce v-a chemat este Sfânt, fiţi şi voi sfinţi în toată purtarea voastră" (1 Petru 1:14,15). Expresiile „să nu vă potriviţi" şi „să nu vă lăsaţi târâţi" din aceste pasaje sunt traduse din cuvântul grecesc *suschematizo,* care conţine ideea de„ a nu se modela după", „a nu fi format în acelaşi fel." Dumnezeu nu doreşte ca noi să fim constrânşi să urmăm felul lumii de a face lucrurile.

Să ne oprim puţin şi să ne gândim la adânca dușmănie dintre lumea plină de răutate în care trăim şi Dumnezeu. „Suflete preacurvare! Nu ştiţi că prietenia lumii este vrăjmăşie cu Dumnezeu? Aşa că cine vrea să fie prieten cu lumea se face vrăjmaş cu Dumnezeu" (Iacov 4:4). „Nu luaţi deloc parte la lucrările neroditoare ale întunericului, ba încă mai de grabă osândiţi-le" (Efeseni 5:11). De ce am vrea

11

noi să ne lăsăm modelaţi după aceia care se asociază cu lumea păcatului şi îi duc pe oameni în pierzare? Modelele acestei lumi sunt promovate de cei bogaţi şi celebri, de vedetele de cinema sau de sportivi faimoşi. Cei mai mulţi dintre aceşti oameni îşi câştigă bogăţiile şi faima prin etalarea firii pământeşti şi a **deşertăciunii** omeneşti. înfăţişarea lor exterioară exprimă bogăţie şi faimă, dar vieţile lor sunt deseori **nişte** ruine, pline de ruşine şi păcat.

Noi, creştinii, avem parte de o chemare mult mai înaltă; *noi suntem temple ale Dumnezeului celui viu!* Noi ar trebui să acceptăm bucuroşi chemarea lui Dumnezeu din 2 Corinteni 6:17-7:1 de a ne separa de lume pentru El: „De aceea: «Ieşiţi din mijlocul lor, şi despărţiţi-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeţi de ce este necurat, şi vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, şi voi îmi veţi fi fii şi fiice, zice Domnul Cel Atotputernic.» Deci, fiindcă avem astfel de făgăduinţe, prea iubiţilor, să ne curăţim de orice întinăciune a cărnii şi a duhului, şi să ne ducem sfinţirea până la capăt, în frica de Dumnezeu."

12

ÎMBRĂCĂMINTEA CREŞTINILOR AR TREBUI SĂ SUSŢINĂ ŞI SĂ PROMOVEZE MORALITATEA

Creştinii doresc să se ajute unii pe alţii să-şi păstreze vieţile curate şi sfinte. Aproape oricine este de acord că îmbrăcămintea poate fi folosită fie să ispitească, fie să ţină ispita la distanţă. Pe măsură ce răutatea creşte, societatea devine tot mai permisivă cu privire la nuditatea în public şi la senzualitate, în tot acest timp, standardul de puritate impus de Dumnezeu nu s-a schimbat cu nimic.

îmbrăcămintea simplă şi modestă completează o inimă curată. Hainele acoperă goliciunea trupului şi evită expunerea senzuală a acestuia. Acest lucru îi ajută pe fraţii şi surorile din comunitatea creştină să păstreze gânduri curate şi să menţină un stil de viaţă decent şi integru. îmbrăcămintea şi conduita modestă îl ajută pe cel în cauză să nu-i ispitească pe

13

cei din jur. Pavel a scris că cei credincioşi ar trebui să aibă grijă să nu facă nimic care să fie „o piatră de poticnire sau un prilej de păcătuire" pentru fratele lui (Romani 14:13).

Diavolul, care domneşte în inimile copiilor neascultării, se străduieşte să demoleze orice standard al decenţei, al modestiei şi al purităţii. Stilurile de îmbrăcăminte sunt concepute pentru a excita, a ispiti, a stârni pofta şi pentru a seduce. Mândria vieţii şi poftele firii sunt etalate în mod deschis, promovate de capriciile celor bogaţi şi faimoşi. Chiar şi decenţa obişnuită, care altădată se găsea în mod natural la oamenii din mediul rural, a fost puternic subminată de influenţa televiziunii, radioului, internetului şi a muzicii din vest.

Omul căzut în păcat care foloseşte îmbrăcămintea întocmai pentru scopul opus celui intenţionat de Dumnezeu este o problemă din cele mai vechi timpuri. Proverbe 7 vorbeşte despre o femeie stricată „îmbrăcată ca o curvă" şi „cu inima şireată." Inima înşelătoare şi îmbrăcămintea seducătoare merg mână în mână. Izabela, una din cele mai rele femei menţionate în Biblie, şi-a aranjat înfăţişarea fizică într-un mod foarte mândru atunci când a dorit să se impună asupra unui om

pe care voia să-1 domine: „Iehu a intrat în Izreel. Izabela, auzind lucrul acesta, şi-a uns sprâncenele, şi-a împodobit capul, şi se uita pe fereastră" (2 împăraţi 9:30).

în zilele noastre, răul creşte tot mai mult în societate, iar asaltul indecenţei şi al senzualităţii ne aduce aminte de Efeseni 5:12 unde Pavel spune: „Căci e ruşine numai să spunem ce fac ei în ascuns." Acum, aceste lucruri, în loc să se facă în ascuns, sunt elogiate în romane de succes, lăudate în filme şi etalate pe străzi. într-adevăr, când este vorba despre îmbrăcămintea contemporană, cuvintele din Tit sunt potrivite: „Totul este curat pentru cei curaţi; dar pentru cei necuraţi şi necredincioşi, nimic nu este curat: până şi mintea şi cugetul le sunt spurcate. Ei se laudă că cunosc pe

Dumnezeu, dar cu faptele îl tăgăduiesc, căci sunt o scârbă: nesupuşi, şi netrebnici pentru orice faptă bună" (Tit 1:15,16).
Cultura decăzută din zilele noastre glorifică sexul, se închină trupului şi calcă în picioare standardul lui Dumnezeu de simplitate şi modestie cu privire la îmbrăcăminte. Dumnezeu a avertizat despre ceea ce se va întâmpla cu cei care resping în mod conştient adevărul: „De aceea, Dumnezeu i-a lăsat pradă necurăţiei, să urmeze poftele inimilor lor; aşa
5
că îşi necinstesc singuri trupurile; căci au schimbat în minciună adevărul lui Dumnezeu, şi au slujit şi s-au închinat făpturii în locul Făcătorului, care este binecuvântat în veci! Amin" (Romani 1:24, 25).
Creştinii nu pot participa la obiceiurile imorale legate de îmbrăcăminte fără a cădea pradă practicilor ei păcătoase.
Standardul lui Dumnezeu este clar: „Vreau, de asemenea, ca femeile să se roage îmbrăcate în chip cuviincios, cu ruşine şi sfială; nu cu împletituri de păr, nici cu aur, nici cu mărgăritare, nici cu haine scumpe" (1 Timotei 2:9). Dumnezeu doreşte ca îmbrăcămintea (1) să acopere goliciunea, (2) să-L glorifice pe El nu pe om, (3) să fie simplă şi practică, (4) să evite obiceiurile rele ale celor stricaţi şi (5) să promoveze şi să susţină o moralitate temătoare de Dumnezeu. Noi, creştinii, ar trebui să studiem aceste principii şi să ne modelăm înfăţişarea exterioară în conformitate cu înţelepciunea Scripturii şi a unei judecăţi sănătoase şi practice, şi nu după capriciile schimbătoare ale modei acestei lumi. Ar trebui să ne preocupe foarte serios găsirea celui mai bun mod de a pune aceste principii în practica vieţii de zi cu zi.
ic

CONSIDERAŢII PRACTICE PENTRU ÎMBRĂCĂMINTEA CREŞTINULUI

Creştinii din diferite comunităţi şi adunări aplică aceste principii în moduri diferite. Sunt diferenţe în modul de aplicare a principiilor dar şi diferenţe de climă, de cultură şi economice. Ceea ce este considerat practic, simplu, util şi separat de lume va fi diferit într-o zonă suburbană din Canada în comparaţie cu o zonă rurală din Africa. Trebuie să înţelegem diferenţa dintre principii
şi punerea acestora în practică. Principiile biblice trebuie înţelese, crezute şi practicate de creştinii din orice cultură şi ţară. Principiile biblice nu ţin seama de obiceiurile şi cultura locală. Principiile biblice exprimă voia lui Dumnezeu pe care noi trebuie să o ascultăm. Aplicaţiile practice sunt diferite. Fiecare biserică locală, sub călăuzirea lui Dumnezeu, va decide modul de punere în practică a principiilor în viaţa de zi cu zi. Punerea principiilor în practică poate şi trebuie să fie diferită, dar, indiferent de cultură, creştinii rămân credincioşi lui Dumnezeu şi Cuvântului Său păzind aceste principii.
Deoarece în această secţiune dorim să ne focalizăm pe modul în care aceste principii se aplică pentru a servi oricărei adunări creştine, vom discuta moduri generale de aplicare, fără a ne referi la aspecte specifice asupra cărora adunarea locală trebuie să ajungă la un consens. Vom relua cele cinci principii şi ne vom uita la moduri practice de aplicare a lor pentru creştini. **ÎMBRĂCĂMINTEA ESTE** PENTRU **ACOPERIREA GOLICIUNII**

Exemplul biblic, precum şi logica simplă, ne învaţă că expunerea feţei şi a mâinilor nu înseamnă goliciune. Trebuie acoperit trunchiul corpului împreună cu partea superioară a braţelor şi a picioarelor până mai jos de genunchi. îmbrăcămintea nu trebuie doar să acopere pielea, dar să şi ascundă formele corpului.
Deoarece scopul hainelor este de a acoperi goliciunea, ţesăturile transparente, găurite sau ţesătura care se mulează pe corp nu servesc acestui scop. O regulă bună pentru femeia creştină este de a avea o bluză cu două straturi pentru acoperirea potrivită a formei pieptului şi de a purta fuste care să acopere în mod adecvat picioarele. îmbrăcămintea bărbatului nu trebuie sâ fie strâmtă sau descheiată în zona pieptului. Creştinul vrea să se asigure că îmbrăcămintea acoperă în mod potrivit părţile ruşinoase ale corpului.

DUMNEZEU DOREŞTE SĂ NE FOLOSIM
TRUPURILE PENTRU SLAVA LUI, NU
PENTRU SLAVA NOASTRĂ

Biblia precizează faptul că podoabele noastre trebuie să fie interioare, spirituale şi nu o etalare a înfăţişării exterioare. Ea interzice aurul, pietrele preţioase şi îmbrăcămintea scumpă. Creştinii înţeleg faptul că bijuteriile, machiajul şi îmbrăcămintea strălucitoare sau scumpă servesc pentru a atrage atenţia mai degrabă asupra frumuseţii exterioare decât asupra celei lăuntrice, spirituale. Culorile stridente şi imprimeurile mari pot, de asemenea, capta atenţia, deşi acest lucru poate fi diferit în anumite culturi.
Scriptura vorbeşte în mod direct şi despre tunsoarea părului. Bărbaţii trebuie să aibă părul scurt şi să nu-şi acopere capul; părul femeilor trebuie să fie lung şi netăiat. Părul lung al femeii trebuie strâns şi acoperit (ascuns) în aşa fel încât acoperirea capului femeii să fie clar înţeleasă ca un semn spiritual.

• # • * •

Această practică, a părului tuns scurt şi neacoperit la bărbaţi şi a părului lung, acoperit al femeii, ajută la diferenţierea sexelor pe care Dumnezeu a rânduit-o şi respectă structura de autoritate instituită de Dumnezeu în ordinea: Dumnezeu, Hristos, bărbatul, femeia.

■ PRINCIPIUL.

APLICAREA 3

SUNTEM CHEMAŢI SA FIM STRĂINI ŞI CĂLĂTORI PE PĂMÂNT

Purtarea de îmbrăcăminte simplă şi practică este o bună mărturie a statutului de străini şi călători în această viaţă. Scriptura interzice îmbrăcămintea scumpă. Creştinii nu trebuie să-şi expună bogăţia sau să se laude cu lucrurile acestei vieţi, cheltuind sume mari pentru îmbrăcăminte scumpă, când haine mai simple şi mai puţin scumpe îi pot sluji la fel de bine sau chiar mai bine.
Acest principiu nu se aplică numai preţului hainelor, ci şi cantităţii de haine. Se pare că Isus a avut numai un set de haine care a fost împărţit în

ziua răstignirii. Deşi este acceptabil să avem mai multe rânduri de haine (probabil şi El a avut mai multe), cumpărarea de multe haine poate reflecta mai degrabă dorinţa după lucruri materiale decât dorinţa de a administra cu înţelepciune ceea ce ai. Creştinii doresc să-şi investească banii pe cât de mult posibil în slujba împărăţiei lui Dumnezeu. Ei vor să investească pentru eternitate, nu să-şi risipească banii urmând tiparele lumeşti de a avea haine multe şi de o mare varietate.

APLICAREA 4

CREŞTINII NU TREBUIE SĂ URMEZE
MODA ŞI CAPRICIILE ACESTEI LUMI ÎN CEEA

CE PRIVEŞTE ÎNFĂŢIŞAREA EXTERIORĂ

Creştinii nu ar trebui să se călăuzească după tiparele lumii de a face lucrurile. Noi numim acest principiu nonconformism. Aceasta nu înseamnă că noi vom fi împotriva unui lucru doar pentru că societatea îl face. De exemplu, necreştinii pot folosi pantofi practici pe care îi folosesc şi creştinii. Credincioşii
vor folosi principiile biblice în a lua decizii indiferent de ceea ce face lumea. Noi nu ne vom abate de la aceste principii atunci când o persoană faimoasă face ceva diferit. Pe măsură ce lumea se schimbă în mod constant, urmând pe cei ce lansează noile tendinţe ale modei, creştinii continuă să-şi menţină un stil de viaţă simplu.

APLICAREA

ÎMBRĂCĂMINTEA CREŞTINILOR AR TREBUI SĂ SUSŢINĂ ŞI SĂ PROMOVEZE MORALITATEA

Creştinii vor evita cu grijă îmbrăcămintea seducătoare şi care atrage privirea. Trebuie să evităm decolteurile, purtarea cămăşii cu câţiva nasturi descheiaţi, îmbrăcămintea strânsă pe corp sau fuste cu şliţ. Trebuie să fim atenţi şi la culoare. De exemplu, în multe culturi excesul de culoare roşie este atribuit prostituatelor, iar în altele excesul de culoare neagră este asociat cu vrăjitoria. Culorile strălucitoare, ţipătoare nu se potrivesc cu un duh blând şi liniştit.

23

în societatea pervertită din zilele noastre, trebuie să ne aducem aminte că Biblia sprijină diferenţa între haine în funcţie de sex. în vremurile Vechiului Testament, Dumnezeu a interzis în mod specific ca bărbaţii şi femeile să poarte acelaşi tip de îmbrăcăminte: „Femeia să nu poarte îmbrăcăminte bărbătească, şi bărbatul să nu se îmbrace cu haine femeieşti; căci oricine face lucrurile acestea este o urâciune înaintea Domnului, Dumnezeului tău" (Deuteronom 22:5). în Noul Testament, când Dumnezeu a stabilit un semn care să respecte structura autorităţii, El a făcut o diferenţă clară cu privire la modul în care bărbaţii şi femeile trebuie să arate în ceea ce priveşte părul şi acoperirea părului: bărbatul cu părul scurt şi neacoperit, iar femeia cu părul lung şi acoperit. Hainele purtate de un sex nu sunt adecvate pentru sexul opus. Biserica trebuie să înţeleagă că îmbrăcămintea bărbatului trebuie să fie diferită de cea a femeii şi invers.

Pentru poporul lui Dumnezeu puritatea este un pachet întreg. Creştinii trebuie să păstreze puritatea şi modestia în căminele lor, să-şi păstreze vorbirea sănătoasă şi curată, să aibă relaţii curate între băieţi şi fete în vederea căsătoriei, precum şi relaţii sfinte de tipul frate-soră între bărbaţii şi femeile din biserică.

24

Tot ceea ce fac creştinii, fie că vorbesc, se plimbă, stau sau lucrează, trebuie să păstreze modestia şi să promoveze moralitatea. Iar îmbrăcămintea potrivită este parte a acestui pachet numit moralitate.

Cea mai mare parte a modei lumeşti încalcă în mod direct principiile Scripturii referitoare la înfăţişarea fizică. Moda fie promovează nuditatea sau senzualitatea, fie propune folosirea de materiale scumpe şi strălucitoare. Uneori moda nu urmează o logică bună, iar uneori este chiar nesănătoasă; de exemplu tocurile foarte înalte, tip cui, la încălţăminte. Dacă vine ceva din lumea modei acestei lumi şi nu este simplu şi practic, atunci creştinii trebuie să-1 respingă.

25

STANDARDELE BISERICII PRIVIND ÎMBRĂCĂMINTEA

Se pune des întrebarea: Ar trebui ca biserica să stabilească reguli privitoare la îmbrăcăminte? Este îmbrăcămintea o chestiune personală sau ar trebui ca biserica să ajute pe credincios instituind standarde minimale?
Aceasta este o întrebare importantă. Ca şi în multe alte privinţe, a duce lucrurile la extrem este greşit. Bisericile ar putea pune accentul atât de mult pe îmbrăcămintea potrivită la fel cum circumcizia iudaică a fost considerată drept ritual „mântuitor." Pe de altă parte, multe biserici au devenit atât de

influenţate de relativism şi de gândirea umanistă, încât nu mai disting clar anumite interdicţii evidente precum cea referitoare la purtarea bijuteriilor de aur. Aceste biserici neglijează orice aplicaţie practică semnificativă a principiilor discutate în acest articol. O desconsiderare a Cuvântului lui Dumnezeu duce la pierderea credinţei biblice şi adeseori îi lasă pe oameni cu o credinţă goală, rătăcind pe calea largă şi religioasă ce duce la pierzare.
Cum putem găsi calea? în primul rând, biserica are atât responsabilitatea de a învăţa principiile scripturale referitoare la înfăţişarea exterioară, precum şi dreptul de a pretinde membrilor să pună aceste principii în practică. Sunt obligatorii acele lucruri specificate în Biblie, precum părul scurt şi neacoperit în cazul bărbaţilor şi purtarea părului lung şi acoperit în cazul femeilor. Trebuie interzis orice lucru ce încalcă în mod vădit principiile generale ale Scripturii, precum purtarea de către femei a fustelor indecente sau lipsa cămăşii în cazul bărbaţilor.
în al doilea rând, biserica trebuie să apeleze la o judecată sănătoasă. Sunt atât de multe presiuni în ceea ce priveşte îmbrăcămintea: presiuni din partea lumii, din partea dorinţelor noastre fireşti şi chiar din partea diverselor practici ale altor biserici. în

istorie se poate vedea că, dacă o adunare nu lucrează în unitate pentru a menţine o practică sănătoasă în privinţa îmbrăcăminţii creştine, atunci respectiva adunare va aluneca treptat în neascultate faţă de Cuvântul lui Dumnezeu. Biblia ne învaţă în mod clar să judecăm lucrurile: „Ci cercetaţi toate lucrurile, şi păstraţi ce este bun. Feriţi-vă de orice se pare rău. Dumnezeul păcii să vă sfinţească El însuşi pe deplin; şi duhul vostru, sufletul vostru şi trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană la venirea Domnului nostru Isus Hristos" (1 Tesalonoceni 5:21-23). „Vă îndemn dar, fraţilor, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceţi trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească. Să nu vă potriviţi chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceţi, prin înoirea minţii voastre, ca să puteţi deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută şi desăvârşită (Romani 12:1, 2).
Liderii trebuie să supravegheze, iar membrii să asculte pe cei care-i conduc. împreună, ei trebuie să facă tot posibilul să ajungă la consens. „Vă îndemn, fraţilor, pentru Numele Domnului nostru Isus Hristos, să aveţi toţi acelaşi fel de vorbire, să n-aveţi dezbinări între voi, ci să fiţi uniţi în chip desăvârşit

într-un gând şi o simţire" (1 Corinteni 1:10).
Se află oare biserica şi liderii ei în pericol de a adăuga la Scriptură atunci când iau o poziţie în ceea ce priveşte îmbrăcămintea? Depinde. Dacă o biserică cere membrilor ei pur şi simplu să aplice principiile Scripturii, atunci biserica promovează ascultarea de Scriptură, neadăugând nimic. Biserica trebuie să ceară surorilor să poarte fuste suficient de lungi în acelaşi fel în care ar trebui să interzică fumatul, dansul şi mersul la teatru. Niciuna din aceste practici nu este menţionată în Biblie, dar se referă la ele în principiu.

în acelaşi timp, biserica trebuie să fie atentă să nu ceară ceva care nu are susţinere în principiile biblice. Trebuie să aibă grijă să nu ridice problema îmbrăcăminţii la un nivel care să reprezinte o dovadă de spiritualitate sau o cerinţă de bază pentru a fi membru în biserică.
Membrii bisericii creştine sunt datori să dovedească faptul că sunt în Hristos şi că au pus pe primul loc interesele Lui. Dacă o persoană se îmbracă asemenea unui creştin, dar mai iubeşte banii, distracţiile lumeşti, faima sau aprecierea lumii, atunci hainele creştine în niciun fel nu-i pot sfinţi inima firească.
;29;
în cazul în care biserica se implică în vestirea Evangheliei în alte ţări sau în alte culturi, trebuie să fie atentă să nu impună vreo regulă care, deşi în cultura de acasă este potrivită, în noua cultură să nu aibă acelaşi rezultat. Atunci când ducem Evanghelia într-o cultură nouă, ar trebui să-i ajutăm pe acei creştini să aibă o bună înţelegere a principiilor învăţate în Scriptură şi să-i îndrumăm să-şi facă reguli care îi vor sluji în cultura, clima şi economia lor.
Este necesar ca biserica să-şi pună pe hârtie standardele privitoare la îmbrăcăminte?
Aşa cum am menţionat deja, biserica trebuie să colaboreze pentru a ajunge la puncte de vedere comune cu privire la înfăţişarea exterioară, altfel va ajunge să piardă însemnătatea aplicaţiilor principiilor biblice. Bisericile sunt datoare să analizeze lucrurile, iar liderii ei să dea îndrumări în problemele privind aspectul exterior. Punând în scris regulile privitoare la principiile biblice, se poate pierde din vedere că ele sunt reguli şi nu principii. Pe de altă parte, odată scrise, standardele constituie un punct de referinţă şi reprezintă o mărturie a ceea ce frăţietatea, de comun acord, a hotărât. Acest lucru ajută la menţinerea unei înţelegeri comune şi a unei unităţi de aplicare a principiilor biblice cu care toţi sunt de acord.
30
Experienţa acumulată pe parcursul istoriei, precum şi aplicarea imediată impun ca aceste reguli stabilite de biserică să fie puse pe hârtie.
Cu toate acestea, bisericile trebuie să înveţe faptul că standardele sau regulile lor scrise sunt aplicaţii practice ale principiilor biblice. De asemenea, trebuie explicat că alte reguli care reprezintă la fel de bine principiile biblice fac cinste în egală măsură lui Dumnezeu. Trebuie să demonstrăm acest lucru prin felul în care ne relaţionăm cu alte comunităţi creştine, prin felul în care ne raportăm la noii creştini şi la cei care au eşuat în a pune în practică regulile privind înfăţişarea exterioară creştină.
Se poate ca o persoană să aibă un aspect fizic conform Bibliei şi să fie ipocrită?
Desigur! La fel cum e posibil ca cineva să poarte o Biblie, să frecventeze biserica, să fie botezat, să meargă în misiune sau să se implice în orice altă activitate creştină şi să fie un ipocrit. Cu toate acestea, adevăraţii ucenici ai lui Hristos doresc să îl cinstească prin înfăţişarea lor, respectând cu credincioşie principiile biblice, nu ca nişte legalişti care cinstesc un crez omenesc, ci în calitate de copii ascultători ai lui Dumnezeu care îl cinstesc din toată inima.
Aspectul nostru exterior spune ceva despre ceea
31
ce este în inima noastră. înfăţişarea noastră este o mărturie. Ea afectează relaţia noastră cu Dumnezeu şi cu ceilalţi oameni. A avea o înfăţişare plăcută lui Dumnezeu este un lucru foarte important, înţelepciunea de care avem nevoie pentru a ne îmbrăca în mod potrivit a fost deja dată în Sfânta Scriptură. Dumnezeu va cinsti strădania sinceră de a-L asculta pe El şi de a oferi o bună mărturie a unei vieţi transformate, în care adevărul este scris în inimă şi reflectat în aspectul exterior.
32